

Kendisine beş nimet verilen kimse

İstanbul'dan okuyucumuz: “Kendisine şu beş nimet verilen kimsenin âhiret için çalışmama noktasında mazereti kabul edilmez:

1-Dindar ve sâliha bir hanım,

2-Hayırlı çocuklar,

3-İnsanlarla güzel geçinme,

4-Geçim kaynağının memleketinde olması,

5- Muhammed'in (asm) ehl-i beytine sevgi'1 hadisinde geçen, 'geçim kaynağının memleketinde olması' nasıl bir nimettir? Bunu açıklayınız?"

Geçim kaynağının memlekette oluşunun nimetlik derecesini gurbette çalışanlara sormalıyız.

Bir gözü arkada, memleketinde, kendi doğduğu topraklarda, yurdunda, vatanında; hep haber bekliyor; yakınlarının zor gününde yanında bulunamadığı için bir dalı kırık...

Gidip gelme imkânları kısıtlı. Ama aklı orada, gözü orada, duyguları orada, duâsı orada, memleketinde, annesinde, babasında, kardeşinde, yakınlarında, eşinde veya çocuklarında...

İçinden defalarca, “Keşke bu işi memleketimde yapsaydım!” duâsı yükseliyor.

Dünyevî gam ve keder, kişiyi âhiret amelinden alı koyabilir.

Geçim kaynağının, memleketinden uzak diyarlarda bulunuşu ve çalışmak için sevdiklerinden ve yakınlarından ayrılmak zorunda kalışı kişi için âhiret ameline zarar verecek derecede gam ve keder konusu teşkil edebilir.

Fakat memleketinde ve sevdikleriyle birlikte çalışan bir insanın, âhiret hazırlığını engelleyecek bir mazereti daha ortadan kalkmış olur.

Dipnotlar:

1- C mi 's-Sađır, 3/959